

Balancen mellem, hvad man har taget i forøget Konsumafgift og har givet i formindsket Konsumafgift plus anvendt til Løsning af sociale Opgaver. Hermed kommer man altsaa til, at man har anvendt til Fyldestgørelse heraf 10,400,000, altsaa vil til den Tid, 1ste Oktober 1895, være anvendt 600,000 mere til Nedfattelse af Konsumafgiften og til sociale Formaal, end man har taget ved forøget Konsumafgift paa Ol og Brændevin. — Dette er Balancen; altsaa den Indvending imod Forslaget haaber jeg i alt Fald ikke skal komme frem nu. Vil man saa spørge om den samlede Virkning af alle disse Lovforslag, vil den jo være, at foruden den gode Balance mellem, hvad man har taget mere i Konsumafgift og indrømmet mindre i Konsumafgift plus Fyldestgørelse af sociale Formaal, da vil der desuden være givet Kommunerne et aarligt Tilskud af de 4,300,000 plus Overtagelse af Delinventomkostninger med omtrent 400,000, tilsammen 4,700,000, altsaa 2,700,000 ud over, hvad Kommunerne allerede ere bleve forpligtede til at udrede ekstra gennem Alderdomsforsørgelsesloven. Og man behøver jo egentlig ikke at spørge om, hvorfra dette Overskud til Kommunen vil være kommet, for det er naturligvis kommet fra Statskassen; thi Virkningen af de samme Love er for Statskassens Bedkommende en Nedgang i Statsindtægten af c. 3½ Million. Der har man altsaa Villedet klart: Balancen mellem forøget Konsumafgift og formindsket Konsumafgift plus Pengeanvendelse til sociale Opgaver giver et Overskud for disse Kommunerne saa c. 2,700,000 ud over, hvad de betale i Alderdomsforsørgelse, og Statskassen har samtidig mistet c. 3½ Million i Indtægt. Det er Balancen; jeg tror altsaa ikke, man paa nogen Maade skal sige, at denne Kreds af Love i Forbindelse med dette Lovforslag, som jeg ret vil ønske ogsaa maatte blive til Lov, have taget Sigte paa, eller have i Virkeligheden tjent til at føde eller fede Statskassen.

Der er endnu et Forslag, som jeg vil nævne, skønt det ikke har fundet Plads paa dette Lovforslag, men som i Dag af mig er afgivet som Endringsforslag til Tillægsbevillingslovsforslaget. Det gaar ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at foranstalte, at der bliver ydet Driftslaan til trængende Landbrugere, ligesom det skete i Aaret 1886 ved en Foranstaltning, truffet alene af Regeringen. Denne Gang maatte Foranstaltningen iværksættes paa en lignende Maade som i 1886; men medens Bestemmelsen i 1886, da Rigsdagen ikke var samlet, blev taget ved fgl. Resolution, og

Midlerne dertil toges af den ledige Kassebeholdning, saa gaar Forslaget nu ud paa, at der gives mig Bemyndigelse til at disponere over 5 Mill. Kr. af Reserverfonden til dette Formaal. Jeg har ønsket at nævne dette Forslag i Forbindelse med de andre Forslag, som stilles i Dag, idet det ligesom disse tager Sigte paa at lette Kommunerens Stilling og at lette Landbrugets Stilling. Hvis man nu vil sige, at 400,000 Kr. til Delinventomkostninger skal ikke række langt, saa har man Ret; men man maa ikke overse, at dersom Landets Kommuner saa udbetalt en Del af Brændvinsafgiften til et Beløb af over 4 Mill. Kr., saa ville ikke alene Smaakommunerne være i Stand til at soulagere Hartkornet, men ogsaa Amtskommunerne ville kunne lette Hartkornshyrderne gennem Bestemmelsen om Opkrævning af en væsentlig Del af Udgifterne til Amtsrepartitionsfondene hos Sognekommunerne, en Bestemmelse, de friere og lettere kunne anvende, naar Sognekommunerne saa disse Ekstramidler til Raadighed.

Formanden (Høgsbro): Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det i Begyndelsen af Mødet anmeldte Forslag.

Indenrigsministeren (Sugerslev): Det Lovforslag, som jeg herved fremsætter for det ærede Ting, gaar ud paa at indføre en Vigning i Amts- og Sognekommuner paa Bygningsstul, med andre Ord paa at give et andet Fordelingsgrundlag ved Siden af det nu bestaaende Fordelingsgrundlag, Hartkornet, og det er ganske naturligt, at man kommer til at beskæftige sig med dette Emne. Det vil jo erindres, at under Behandlingen af den personlige Kommuneskat var der stillet en Endring om at indføre en Skat fordelt paa Assurance. Under Forhandlingen i Aar blev dette Spørgsmaal berørt fra forskellige Sider, og begge Gange var der for mig Lejlighed til at udtale, at det var vel Overvejelse værd, men at jeg ikke kunde skønne, om man ikke lige saa godt kunne vælge den ene Fremgangsmaade som den anden, saaledes som antydet er dels i Forslag dels i Foredrag fra forskellige ærede Medlemmer. Derfor har Regeringen ladet sig være magtpaaliggende at finde et Grundlag og udarbejde et Forslag i Retning af Vigningen i Amts- og Sognekommuner, men selvfølgelig maa der blive et vist Forhold mellem dette Forslag og det nu foreliggende Forslag om den personlige Kommuneskat, som ogsaa i høj Grad vedrører Beskatningen i Kommunerne, særlig